

JÄTTEENKULJETUSSOPIMUSMALLI

Kunnan järjestämä jätteenkuljetus

Sisällysluettelo

TAUSTAA

Esipuhe

- 1 Jätteenkuljetusten järjestämisestä**
- 2 Jätehuoltopalvelujen hankintamenettely**
 - 2.1 Päätösperusta**
 - 2.2 Hankintamenettelytavan valinta
 - 2.3 Hankintailmoituksen julkaiseminen
- 3 Tarjouspyyntö ja siihen vastaaminen**
 - 3.1 Tarjouspyyntöasiakirjat
 - 3.2 Tarjouspyynnön sisältö
 - 3.3 Tarjoukseen vastaaminen
 - 3.4 Neuvottelumenettelyn käytöstä

4 JÄTTEENKULJETUSSOPIMUSMALLI

5 PERUSTELUITA JA OHJEITA

- 5.1 Sopimusalue
- 5.2 Kuljetettavat jätteet
- 5.3 Luvat
- 5.4 Urakkaan kuuluvat tehtävät ja palvelun taso
- 5.5 Kuljetuskalusto
- 5.6 Keräysvälineet
- 5.7 Jätteiden toimittaminen keräyspaikoille
- 5.8 Urakkakorvauksen suorittaminen
- 5.9 Muutokset ja tarkistukset
- 5.10 Jättemaksujen laskituksen hoitaminen
- 5.11 Ajolistat
- 5.12 Vakuus
- 5.13 Sopimuksen purkaminen
- 5.14 Erimielisyyksien ratkaisu

TAUSTAA

Esipuhe

Sopimusmallia on valmisteltu työryhmässä, johon ovat kuuluneet Kuntaliiton edustajina johtava lakimies Jukka Kero ja ympäristöinsinööri Seija Paajanen, Yleisen teollisuusliiton edustajana asiamies Pertti Koskelainen, WM Ympäristöpalvelujen edustajana aluejohtaja Ulf Strömsholm ja Säkkipälineen edustajana varatuomari Jorma Mikkonen.

Sopimusmalli on laadittu YTV:n käyttämän sopimuksen pohjalta. Sopimusmalliluonnoksista on useissa eri vaiheissa pyydetty erikokoisten kuntien ja alueellisten jätehuoltoyhtiöiden edustajien kommentteja. Vaikka sopimusmalli soveltuukin erityisesti suurehkojen kuntien käyttöön, on se sovellettavissa myös pienemmöissä kunnissa.

Varsinaisen sopimusrungon lisäksi mallin liitteissä esitetään kunnan kuljetuksen järjestämisvelvollisuutta koskevia ja kuljetusurakan kilpailuttamiseen liittyviä asioita, perusteluita ja ohjeita sekä laskuttamiseen liittyviä asioita.

1 Jätteenkuljetuksen järjestämisestä

Kunnan velvollisuudesta järjestää jätteen kuljetus on säädetty jätelain 10 §:ssä. Sen mukaan kunnan on järjestettävä asumisessa syntyneen jätteen ja ominaisuudeltaan, koostumukseltaan ja määrältään siihen rinnastettavan teollisuus-, palvelu- tai muussa toiminnassa syntyneen muun kuin ongelmajätteen kuljetus. Käytännössä kunnan velvollisuuden ja oikeuden piiriin on asumisjätteisiin verrattavista jätteistä mielletty voivan tulla lähinnä pienteollisuuden, matkakotien, kahviloiden, kauppojen yms. jätteet. Sen sijaan suurempien teollisuusyritysten, isojen hotellien ja suurten liikekeskusten jätteet saattavat hyvinkin jäädä ulkopuolelle.

Jätteenhaltijan kanssa tehtävällä sopimuksella kunta voi ottaa järjestämäänsä jätteenkuljetukseen muunkin jätteen kuljetuksen.

Jätelaki lähtee siitä, että jätteenkuljetukset on järjestettävä pääsääntöisesti koko kunnan alueella. Kuljetukset voidaan järjestää kunnan järjestämänä tai sopimusperusteisena. Sopimusperusteisena kuljetukset voidaan järjestää, mikäli ne tulevat näin hoidetuiksi ja kunnan jätteenkuljetukselle asettamat ehdot täytyvät.

Viranomaisvastuu kuljetusten järjestämisestä on aina kunnalla. Kunnan tehtävänä on seurata kuljetusjärjestelmän toimivuutta ja ryhtyä valmistelemaan muutoksia, jos jätteiden kuljetus ei toimi asianmukaisesti ja jätteen tuottajan kannalta kohtuullisesti.

Järjestetyn jätteenkuljetuksen alueen ulkopuolelle voidaan päättää jättää alueet, joilla on hakanat kulkuyhteydet ja joilla on vähän jätteen haltijoita tai vähän kuljetettavaa jätettä.

Jätteen haltijan on liityttävä alueella järjestettyyn jätteenkuljetukseen, mikäli kunta ei ole päättänyt, ettei jätteenkuljetukseen tarvitse liittyä.

Kunnan järjestämä jätteenkuljetus tarkoittaa nykyään, kun kunnat eivät juurikaan järjestä kuljetuksia omalla kalustollaan, käytännössä sitä, että kunta ostaa kuljetuspalvelut yhdeltä tai useammalta yksityiseltä kuljetusyrittäjältä. Silloin kun kuljetustehtävää ei suoriteta kunnan omalla kalustolla tai henkilöstöllä, tulee kuljetuspalveluhankinnan perustua urakkatarjouskilpailuun ja sen perusteella tehtävään urakkasopimukseen.

Kunta tekee yrittäjän kanssa sopimuksen kuljetuspalvelujen antamisesta kunnan asukkaille. Asukkaat eivät tee tällöin erikseen sopimuksia kuljettajan eivätkä kunnan kanssa. Kysymyksessä on julkinen hankinta, joka yleensä julkisista hankinnoista annetun lain mukaisesti tulee kilpailuttaa. Erityisesti usean kunnan yhteistyössä saattaa olla tarpeen kuljetuksellisen toimivuuden kannalta jakaa alue useampaan osaluueeseen, jotka kilpailutetaan kukin erikseen mahdollisesti portaittaisella aikataululla.

Kuljetusten järjestämistä kunnan järjestämänä ja kilpailuttamana puoltaa erityisesti se, että tällöin kuljetukset saadaan järjestetyiksi logistisesti parhaiten ja jätteenhaltijankin kannalta taloudellisesti edullisimmin. Merkittävää on myös, että tietyille ajanjaksolle tehty urakkasopimus siihen liittyvine vakuuksineen turvaa kunnan aseman jätteenkuljetusten järjestämisestä vastuullisena.

Käytännössä tavallisin järjestetyn jätteenkuljetuksen tapa on edelleen sopimusperusteinen jätteenkuljetus eli malli, jossa kunnalla ei ole aktiivista roolia. Jätehuollon säännösten ja määräysten tiukentuminen sekä lisääntyvä kuntien yhteistyö lienee vaikuttanut siihen, että yhä useammassa kunnassa tai kuntien yhteenliittymässä ollaan siirrytty tai ollaan siirtymässä kunnan järjestämään jätteenkuljetukseen ja kuljetuksen keskitettyyn kilpailuttamiseen.

Sopimusperusteinen jätteenkuljetus, joka hyvin toimiessaan on kunnan kannalta helpoin tapa järjestää jätteenkuljetus, lienee yleensä mielletty kuljetusyrittäjien kannalta edullisemmaksi, kun sopimuskumppanina olevat yksityiset kuntalaiset tai taloyhtiötkään eivät välttämättä lähde kyseenalaistamaan pyydettyjä hintoja tai kilpailuttamaan kuljetuksia.

Käytännössä on voitu todeta, että kunnan kilpailuttama jätteenkuljetus on laskenut hintoja. Kilpailuttaminen on myöskin voinut johtaa siihen, että alueella aikaisemmin markkinat vakiintuneesti jakaneet kuljetusyrittäjät ovat hävinneet kilpailun "ulkopuoliselle" yrittäjälle. Tästä syystä on ymmärrettävää, että paikalliset kuljetusyrittäjät oman etunsa nimissä vastustavat siirtymistä kunnan kilpailuttamiin kuljetuksiin.

Riippuen paikkakunnalla toimivien sopimusperusteisesta jätteenkuljetuksesta huolehtivien kuljetusyrittäjien määrästä ja keskinäisestä kilpailusta saattaa tilanne olla sellainen, että kuljetusyrittäjät ajavat peräkkäin samoja reittejä tai ettei kaikille riitä toimeentulomahdollisuuksia. Kannattamattomista reiteistä saattaa aiheutua yrittäjille taloudellisia vaikeuksia ja edelleen jopa ajautumista konkurssiin tai velkasaneeraukseen. Tällöin kunnan asema kuljetusten järjestämisestä vastuullisena saattaa muodostua hankalaksi.

Useissa kunnissa on viime vuosina järjestetty jätteenkuljetukset osittain sopimusperusteisina, osittain kunnan järjestäminä. Kunnan järjestäminä on tällöin järjestetty yleisimmin alueellisten keräyspisteiden tyhjennykset tai tiettyjen jätelajien, esim. biojätteen kuljetukset.

Jotta jätteenkuljetuksen toimivuus ja asukkaiden tasavertainen kohtelu toteutuisi koko kunnan alueella asukkaiden ja yrittäjien välisten sopimusten varaan jäävässä sopimusperusteisessa jätteenkuljetuksessa, kunta on voinut aikanaan jätehuoltolain nojalla ja voi myös nykyisen jätelain nojalla asettaa sopimusperusteiselle jätteenkuljetukselle ehtoja, jotka voivat koskea sitä, minkälaisia ja laatuja jätteitä alueella toimivien yrittäjien on otettava asukkailta kuljetettavaksi, kuinka paljon korkeintaan yrittäjät voivat periä kuljetuksesta maksua sekä sitä, millä kaikilla kunnan alueilla yrittäjien on tarjottava kuljetuspalveluita.

Kuntien keskusjärjestöt laativat aikanaan mallin "sitoumuksesta", jollaisen alueella toimiva kuljetusyrittäjä saattoi antaa kunnalle edellä mainittujen ehtojen täyttämistä. Sittemmin Kuntaliitto on suositellut, ettei sitoumuksia enää käytettäisi. Kysymyksessä ei siis ole sopimus, jollaiseksi jotkin yrittäjät ovat asiakirjan mieltäneet etenkin, kun joissain kunnissa sitoumukseen on laitettu myös kunnan edustajien allekirjoitukset. Sitoumukset on tarkoitettu yksipuolisiksi. Ne eivät ole saaneet estää "ulkopuolisten" yrittäjien tuloa alueelle.

Todettakoon lisäksi, että Kuntaliiton asiantuntijat eivät ole suositelleet kunnan asettamaa ehtoa "ylimmästä hinnasta", koska tämä hinta on käytännössä yleensä otettu yleiseksi hintatasoksi. Ylimmän hinnan määrittäminen taikka siitä sopiminen kuljetusyrittäjien kesken saattaa olla epäilyttävää myös kilpailunrajoituslain kannalta. Kuljetusalueiden jakaminen kuljetusyrittäjien keskinäisillä sopimuksilla saattaa myöskin olla kilpailunrajoituslainsäädännön vastaista.

Kunta voi sopimusperusteisissa jätteenkuljetuksissa sopia yrittäjien perimistä hinnoista ainoastaan omien kiinteistöjensä osalta. Kun kuljetukset on järjestetty sopimusperusteisina, kunta ei voi rajoittaa uusien yrittäjien tuleamista alueelle. Jos kunnassa halutaan siirtyä kunnan kilpailuttamaan järjestelmään (kunnan järjestämä jätteenkuljetus), nykyisten sopimusperusteisesti toimivien yrittäjien kanssa kunta ei

voi tehdä sopimuksia myöskään siirtymäkaudesta tai sen aikaisista laskutus-, taksa- tai aluejakojärjestelyistä.

2 Jätehuoltopalveluiden hankintamenettely

2.1 Päätösperusta

Ennen kunnan järjestämää jätteenkuljetusta koskevan hankintamenettelyn aloittamista tulee kuljetusten järjestämistavasta olla kunnan, tai mikäli asia on delegoitu viranomaiselle, ao. viranomaisen päätös. Kunnan päätös kuljetusten järjestämistavasta on tarpeen erityisesti silloin, kun kunta haluaa muuttaa kuljetusjärjestelmää sopimusperusteisesta kunnan järjestämäksi. Päätöksessä on syytä mainita, miltä osin (alue, jätelajit, keräyspisteet yms.) kuljetukset hoidetaan kunnan järjestämänä ja mistä ajankohdasta lukien.

Kuljetusjärjestelmää muutettaessa on muutosten tekemiselle, kaikkiin osapuoliin kohdistuvalle tiedottamiselle ja kilpailuttamiselle varattava riittävästi aikaa. Käytäntö on osoittanut, että kuljetusjärjestelmän muuttaminen vie vähintään vuoden.

2.2 Hankintamenettelytavan valinta

Laki julkisista hankinnoista (1505/92) muutettuna 1.3.1998 voimaan tulleella lailla 1247/97 sekä palveluhankintoja koskeva asetus (243/95) määrittävät mm. ne menettelytavat, joita hankintamenettelyssä tulee noudattaa, kun hankintasopimuksen veroton arvo ylittää 1.161.374 markkaa (Kauppa- ja teollisuusministeriön vahvistama vuosina 1998 ja 1999 sovellettava kynnysarvo). Laki koskee myös kynnysarvon alittavia hankintoja.

Hankintayksiköitä, joiden tulee noudattaa hankintamääräysten mukaisia menettelytapoja, ovat mm. kuntien ja kuntainliittojen viranomaiset sekä kuntien yhteisesti perustamat jätehuoltoyhtiöt, silloin kun ne rahoittavat yli puolet hankinnan arvosta.

Hankintayksikön sisällä omana työnä tehtyä työtä ei yleensä tarvitse kilpailuttaa. Hanketta ei kuitenkaan saa toteuttaa omana työnä järjestämättä tarjouskilpailua, jos hankkeen toteuttamiseen myönnetään hankekohtaista valtionapua ja hankkeen valtionavun perusteena oleva arvonnäköalallinen kustannusarvio on vähintään 5 miljoonaa markkaa.

Kynnysarvo tulee esimerkiksi 3 vuoden sopimuksessa vastaan jo 32 260 markan kuukausikustannuksella ja toistaiseksi voimassa olevissa sopimuksissa 24.195 markan kuukausikustannuksella. Toistaiseksi voimassa olevan sopimuksen tulkitaan olevan voimassa 4 vuotta.

Kynnysarvoja koskevilla säännöksillä pyritään estämään kilpailuttamisen välttäminen urakoita pilkkomalla.

Jätteenkäsittely- ja kuljetuspalveluhankinnat ovat pääsääntöisesti kynnysarvon ylittäviä. Palveluhankintojen EU-menettelyä on syytä noudattaa kynnysarvon ylittävissä hankkeissa. On varattava riittävästi aikaa kilpailuttamisprosessin läpiviemiseen (noin 2,5 - 3 kuukautta). Kuljetusjärjestelmää muutettaessa on varattava aikaa myös tiedottamiselle, joka kohdistuu kaikkiin osapuoliin; sekä

asukkaisiin että kuljetusyrittäjiin. Käytännössä kuljetusjärjestelmän muuttamiseen on todettu tarvittavan aikaa noin vuosi.

Hankintamenettelynä voidaan käyttää avointa, rajoitettua tai neuvottelumenettelyä. Jätehuoltopalvelujen hankinnoissa suositaan yleisimmin avointa menettelyä, mutta joskus käytetään myös rajoitettua menettelyä. Joissakin tapauksissa myös suora hankinta on mahdollinen.

Avoimessa menettelyssä tarjoajien määrää ei pyritä rajoittamaan. Tarjousajan on oltava vähintään 52 päivää.

Rajoitetussa menettelyssä tarjoukset pyydetään valituilta ehdokkailta. Osallistumishakemusten jättämistä varten on varattava vähintään 37 päivää. Rajoitetussa menettelyssä tarjoajan on kirjallisesti ilmoitettava halukkuudestaan olla mukana kilpailussa. Ilmoituksessa on selvitettävä ne tekniset ja taloudelliset mahdollisuudet, joita varsinaiseen tarjouskilpailuun pääsemiseksi edellytetään.

Neuvottelumenettelyä voidaan käyttää silloin kun tarjoajia ei avoimella tai rajoitetulla menettelyllä ole saatu tai jos tarjoukset eivät ole vastanneet tarjouspyyntöjä tai tarjoukset eivät ole soveltuneet aiottuun tarkoitukseen.

Jos on päädytty avoimeen menettelyyn, voidaan urakasta ilmoittaa esimerkiksi paikallisissa lehdissä ja jos on kyseessä rajoitettu menettely, kannattaa urakoitsijoilta tiedustella heidän halukkuuttaan ja lähettää tarjouspyyntöasiakirjat vasta sen jälkeen.

Alueella toimiville alan yrittäjille voidaan lähettää ilmoitus tarjouskilpailusta tai tarjouspyyntöasiakirjat postitse ilman eri pyyntöäkin. Mikään ei kuitenkaan määrää näin tekemään.

Kuntaliiton julkaisussa "Yleiset hankintaohjeet 1998" on käsitelty hankintamenettelyjä yksityiskohtaisemmin.

2.3 Hankintailmoituksen julkaiseminen

Tarjouskilpailusta tulee kynnyсарvon ylittävissä hankinnoissa julkaista hankintailmoitus Julkiset hankinnat -lehdessä ja Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä sekä paikkakunnalla ilmestyvässä sanomalehdessä.

Hankintayksiköiden käyttöön tarkoitettujen hankintalomakkeet saa Editan www-sivulta, osoitteesta: <http://www.edita.fi/lehdet/julha/kynnys.html>. Lomakkeita hankittaessa tarvitaan ilmainen käyttäjätunnus, jonka saa Jaana Hellbergiltä, puh. (09) 566 0283, sähköposti jaana.hellberg@edita.fi.

3 TARJOUSPYyntÖ JA SIIHEN VASTAAMINEN

3.1 Tarjouspyyntöasiakirjat

Tarjouspyyntö sisältää yleensä:

- * tarjouspyyntökirjeen
- * tarjouslomakkeen, jonka kunta on esittänyt
- * sopimusluonnoksen

3.2 Tarjouspyynnön sisältö

Tarjouspyynnön tulee olla yksiselitteinen. Siitä on riittävän yksityiskohtaisesti käytävä ilmi mm. seuraavat hinnoittelun kannalta tärkeät asiat.

* Urakka-alueen ja keräysvälineiden yksilöinti

- maantieteellinen määrittely kartan avulla

- arvio urakka-alueella sijaitsevien kiinteistöjen määrästä (mahdollisesti rakennustyypeittäin)

- keräysvälinetyypit, arvio eri keräysvälineiden lukumäärästä, tyhjennysvälit sekä tieto siitä keiden omistuksessa keräysvälineet pääasiallisesti ovat

- järjestettyyn jätteenkuljetukseen liittymisestä vapautettujen kiinteistöjen luettelo

- mahdollisten aluekeräyspisteiden sijainti ja niihin jätteitään toimittavien kiinteistöjen määrä

Käytettävät keräysvälineet tulee yksilöidä, jotta urakoitsija tietää minkälaista kuljetuskalustoa ne edellyttävät. Jätehuoltomääräykset ja niissä esitetyt astioiden tyhjennystiheyksiä koskevat määräykset annetaan tiedoksi jo tarjouspyyntövaiheessa. Mikäli tilaajalla on ajoreittejä tai tyhjennyspäiviä koskevia toivomuksia, tulee myös ne esittää jo tarjouspyyntövaiheessa.

* Mitä jättejakeita urakka koskee

* Mitä oheistehtäviä urakkaan sisältyy

Mikäli kunta haluaa, että yritys hoitaa laskujen postittamisen ja siihen mahdollisesti liittyvien kahden "karhukirjeen" lähettämisen, siitä on mainittava tarjouspyynnössä. Sen osalta hinnoitteluperuste voi olla esim. x mk/kk tai mk/lasku. Laskutuksen hoitamisesta on kuitenkin suositeltavampaa laatia oma erillinen sopimus.

Mikäli reittisuunnitelman laatiminen ja hyväksyttäväksi esittäminen sisältyy urakkaan, mainitaan myös se tarjouspyynnössä.

Mikäli urakkaan sisältyy asiakasrekisterin luominen / päivittäminen / kehittäminen, mainitaan se tarjouspyynnössä. Yleensä asiakasrekisterin luo kunta.

* Hinnoitteluperusteet (hinnat ALV 0 %)

- tyhjennyshinnat

Haluttu palvelun laajuus ja tyhjennyshintaan sisältyvät asiat (esim. uuden säkin hankkiminen ja paikalleen asentaminen) on yksilöitävä.

- keräysvälineiden liikuttelusta (kiinteistöillä) aiheutuvat kustannukset

- ylimääräisten noutojen hinnoittelu

- muut palvelut eriteltyinä: esimerkiksi ylimääräinen astioiden pesu

- keräysvälineistä perittävät vuokrat

- säkkien ja muiden keräysvälineiden myyntihinnat

- muut hinnoittelussa huomioitavat tekijät, esimerkiksi laatu järjestelmä

* Kaatopaikat, joille tilaaja määrää jätteet toimitettaviksi

* Mikäli aliurakoitsijoiden käyttö sallitaan, tulee jo tarjouspyyntövaiheessa tiedustella, mikä osuus urakasta on tarkoitus suorittaa alihankintana. Tarjouskilpailussa valitun urakoitsijan tulee hyväksyttävä käyttämänsä alihankkijat/-urakoitsijat kunnalla ennen kuin päätös on kuntaa sitova.

* Urakoitsijan omien ehtojen esittäminen

Mikäli urakoitsijan sallitaan esittää omia ehtoja (jotka vaikuttavat mm. tarjousten vertailtavuuteen) tulee tästä olla maininta tarjouspyynnössä ja niiden vaikutus kustannuksiin on tarjouksessa erikseen mainittava.

* Urakoitsijalta edellytettävät asiat

Varmistaakseen riittävän turvallisen ja laadukkaan palvelun saannin kunnan tulee edellyttää urakoitsijaa esittämään selvitys seuraavista asioista:

- jätetiedosto-ote ja selvitys jätteenkuljetukseen oikeuttavista luvista
- verojäätodistus ja todistus maksetuista eläkevakuutusmaksuista (ei vanhempi kuin 2 kk)
- selvitys yrityksen toiminnasta ja henkilökunnan koulutuksesta ja ammattitaidosta
- selvitys keräyskalustosta (millaiset autot; kuormaustapa, merkki, ikä akselien lukumäärä ja kantavuus), varikkopalveluista (varikon sijainti, auton liikkeellelähtöpaikka, huoltopalvelujen sijainti ja autojen säilytyspaikka) sekä varmistusjärjestelmästä kalustonrikkoutumistapauksissa
- tilinpäätösasiakirjat
- verottajan todistus ennakonpidätysmaksuista
- yrityksen vastuuvakuutus
- vakuutusyhtiön ilmoitus eläkevakuutusmaksuista
- tarvittaessa selvitys tarjousyhteenliittymästä

Urakoitsijan tulee jättää nämä selvitykset tarjouksen yhteydessä.

On sovittava myös, mihin mennessä urakoitsijan on annettava omavelkainen, vähintään puolen vuoden urakkasummaa vastaava pankkitakaus sopimuksessa asetettujen velvoitteiden täyttämisen vakuudeksi.

* Sopimuskausi

* Tarjouspyynnössä tulee määritellä seuraavat määräajat:

- tarjouksen laskenta-aika
- tarjouksen jättöaika
- tarjouksen avausajankohta (suljettu tai julkinen tilaisuus)

Tarjouspyynnössä mainitaan, avataanko tarjoukset julkisessa vai suljetussa tilaisuudessa. Julkisessa avustilaisuudessa saavat olla läsnä kaikki tarjoajat.

Suljetussa tilaisuudessa on paikalla vain tilaajan edustajat. Tällöin tilaajalle jää mahdollisuus pyytää kaikilta tarjoajilta jostakin syystä tarpeellisiksi todettavia täsmennyksiä.

- tarjouksen voimassaoloaika
- tarjouskilpailun julkistamistilaisuus
- sopimuksen voimaantulomomentti
- EU -menettelyssä myös jälki-ilmoitus

Julkistamistilaisuuden ja sopimuksen voimaantulomomentin välille on varattava riittävän pitkä aika, esim. 6 kk. Tänä aikana hävinnyt urakoitsija pystyy sopeuttamaan henkilöstömääränsä muuttuvaan tilanteeseen ja uusi yrittäjä saa riittävästi aikaa valmistautua uuteen urakka-alueeseen.

* Edullisimman tarjouksen valintaperusteet tulee esittää tarjouspyynnössä. Valinta tulisi yleensä tehdä kokonaistaloudellisuuden perusteella. Kokonaistaloudellisuus on arvioitava hankintayksikön näkökulmasta.

Oman alueen, maan tuotannon tai työllisyyden edistäminen eivät ole hyväksyttäviä valintaperusteita.

Jos tarjous on poikkeuksellisen alhainen, on hankintayksikön tutkittava se ennen hyväksymistä tai hylkäämistä.

Tarjousta ei saa sitoa mitään muuta urakkaa tai urakka-aluetta koskevan tarjouksen ratkaisemiseen.

3.3 Tarjoukseen vastaaminen

Tarjousten keskinäisen vertailtavuuden varmistamiseksi tarjouspyyntöön tulee vastata yhtenäisellä tarjouslomakkeella. Muut vastaukset tulee jättää huomioimatta.

Tarjoukseen on merkittävä kuoren päälle "Jätehuoltotarjous", jottei kuorta avata vahingossa.

3.4 Neuvottelumenettelyn käytöstä

Sellainen neuvottelumenettely, johon kaikkia tarjouskilpailussa mukana olevia yrittäjiä ei kutsuta, on kesken tarjouskilpailun kielletty.